

της Μαριάννας Μαστροσταμάτη

Οι Αλατσατιανοί πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν στην πλειονότητά τους στην Ελλάδα, στην Αττική, στην Εύβοια, στην Κρήτη, στη Χίο, στη Λέσβο, στη Σάμο, στη Θεσσαλονίκη καθώς και στο Αγρίνιο.

Περιοχές με οικισμούς που φέρουν την ονομασία "Νέα Αλάτσατα" υπάρχουν στο Δήμο Βύρωνα στην Αθήνα, στη Χαλκίδα και στο Ηράκλειο της Κρήτης. Εκτός Ελλάδας μετανάστευσαν σε όλες της ηπείρους με μεγαλύτερο ποσοστό στις Η.Π.Α όπου ίδρυσαν στο Somerville, Boston τα «Μικρά Αλάτσατα» και στην Αυστραλία.

Βάσει της Συνθήκης της Λοζάνης το 1923 και την εφαρμογή της υποχρεωτικής ανταλλαγής των πληθυσμών στην πόλη των Αλατσάτων εγκαταστάθηκαν μουσουλμάνοι της Κρήτης, της Θράκης, της Μακεδονίας και των δωδεκανήσων.

Βιβλιογραφία

- Κωνσταντίνος Ι. Γκαρμάτης - Μαριάννα Ν. Μαστροσταμάτη: "Μετά τα Αλάτσατα. Οι Αλατσατιανοί ανά τον κόσμο" Α' έκδοση: Σύλλογος Αλατσατιανών "Τα Εισόδια της Θεοτόκου", Αθήνα 2007, ISBN 978-960-87159-1-2
- Φάνης Ν. Κλεάνθης: Αλάτσατα η Χαμένη Πατρίδα μου, Β' έκδοση: Σύλλογος Αλατσατιανών "Τα Εισόδια της Θεοτόκου", Αθήνα 2003, ISBN 960-87159-0-3
- Βλάμος Α. Κωνσταντίνος, Οικονόμος: Τα Αλάτσατα της Ιωνικής ή Ερυθραίας Χερσονήσου 1640-1914, Α' έκδοση: Μιχ. Τριανταφύλλου, Θεσσαλονίκη 1946